

Sted" eller „flere Steder“; men det er jo Noget, som den fremtidige Anvendelse vil vise. Jeg vil dernæst fremhæve, at, saavidt jeg ser, har man i Kommissionen ogsaa lagt an paa saa vidt muligt at gjennemføre Eighed i Affattelsen mellem den svenske og den dansk-norske Text, og jeg kan fuldstændig sympathisere med denne Stræben. Jeg tror navnlig, at det danske Lovsprog kan have Gavn af at paavirkes af den klare og koncise Udtryksmaade, som udmærker det svenske Lovsprog; thi jeg tror, at vore Love somme-tider affattes noget nonchalant. Jeg kan ganske sympathisere med dens Stræben efter at folkeliggjøre Lovsproget, som gaar gjennem den svenske Text, at man istedetfor fremmede Udtryk vælger danske; men naar det er stet i det foreliggende Lovforslag, saa tror jeg dog, at man paa den anden Side maa vise nogen Diskretion med Hensyn til de Udtryk, man optager. Saaledes forekommer det mig, at man ikke havde behøvet at medtage f. Ex. Godskjendelse, naar vi have det danske Ord „An-tagelse“ osv.; det er imidlertid selvsjælgelig Smaa-ting med Hensyn til Affattelsen, som jeg ikke skal døle ved. — Hvad Forslagets hele Ordning og Anlæg angaar, udmærker det sig i høi Grad fremfor vore andre Forordninger; den Ordning og Overfskuelighed, som udmærker det, staar i den almindeligste Modsetning til Forordningen af 18de Mai 1825, og hvad Indholdet angaar, kan jeg heller ikke Andet end sige, at Forslaget der har anlagt det rette Synspunkt. Der er, som den ærede foregaaende Aler fremhævede, en Stræben efter at bringe vor Bexelret i Overensstemmelse med den almindelige europæiske Udvikling; det udmærker Forslaget helt igjennem; der er forskjellige Bestemmelser, som ere faldne som Offer for denne Bestræbelse, f. Ex. med Hensyn til Reglerne om Rentens Bestemmelse i Bexler, med Hensyn til Forbud mod at udstede Bexler, lydende paa Shændehaveren, med Hensyn til den Myndighed, der kræves hos Udlandinge, for at de kunne være istand til at udstede Bexler osv.; men paa den anden Side vil jeg dog her gjøre en Bemærkning, nemlig den, at det forekommer mig, at man ikke bør gaa for vidt i denne Bestræbelse. Samtidig med, at man mulig bør indrette sine Bexler i Overensstemmelse med Verdensmarkedets Krav, bør man ogsaa se hen til Muligheden af, at der kunde være Anledning til at indrette dem i Overensstemmelse med vore egne private For-nytheder, saaledes at man giver Folk Valget imellem, om de ville indrette Bexler saaledes, at de kunne kursere paa Verdensmarkedet, eller saaledes, at de kunne tilfredsstille vort eget hjemlige Behov; men jeg ser ikke, at der er Grund til at reise Indvendinger mod de Bestemmelser, der ere truffene i Lovforslaget. Skulde der være Tale om Noget, skulde det være om Forbudet mod at fastsætte Renten af Bexler. Jeg skjønner imidlertid ikke, at der kan være Noget i veien for at paalægge

Parterne at lægge Renten til Kapitalen og fastsætte det som en samlet Sum, istedetfor særlig at beregne Renten. — Forslaget har jo lagt den tydske Bexellov til Grund. Ogsaa det maa anerkjendes som et Fortrin. Den eneste Bexelret, som jeg kunde tænke mig skulde kunne konkurrere med den tydske, skulde være den engelske, navnlig af Hensyn til Forretningsmaendene; men nu er det saaledes, at den engelske ikke er kodificeret, og naar Engländerne skulle kodificere, som f. Ex. i Indien, benytte de i høi Grad den tydske Bexelret, og det forekommer mig, at derefter maa Spørgsmaalets Besvarelse være afgjort til Fordel for den tydske Bexelret, som jo ogsaa iøvrigt nyder almindelig Anerkjendelse. Jeg vil derfor ogsaa sige, at, naar der i det foreliggende Forslag er en hel Del Forandringer fra den ældre Ret, og naar der er enkelte, med Hensyn til hvilke man maaste kunde være noget betænkelig, har det for mig været en Beroligelse, at de paagjældende Bestemmelser have været praktisk brugte gjennem den lange Aarrække, i hvilken den tydske Lov har været gjældende, og at der ikke har vist sig Banstelligheder med Hensyn til Benyttelsen. Forsaavidt vil man altsaa med rolig Samvittighed kunne stemme for den. Hvad f. Ex. angaar Reglerne om Indskrænkning af Præscriptionen og Reglerne om, at der kun behøves Navns Paategning for at acceptere osv., da har jeg fundet mig tilfredsstillt ved at se, at de have været praktisk brugte. Man kunde nu ogsaa spørge: Var det ikke det Simpleste helt og holdent at tage den danske Lov som den foreligger uden Forandring; derved vilde man bedst komme i Overensstemmelse med den almindelige Udvikling, men det anser jeg for utiladeligt, først af sæd-velige Hensyn. Det gaar ikke an saaledes uden videre at tillegne sig det Arbejde, som et andet Folk har tilveiebragt; det er en Pligt for os, at vi ogsaa give vort Bidrag til Lovgivningens Udvikling og Fremme, saavidt det staar til os, og jeg tror ogsaa, at det foreliggende Arbejde vil vise, at vi i saa Henseende have gjort vor Pligt, at man i høieste Grad maa paafsjønne og glæde sig over det gode, grundige og betydningsfulde Arbejde, der er nedlagt i dette Værk. Forsaavidt der altsaa er foretaget Afvigelse i den tydske Ret i det Omfang, som i Motiverne nærmere er oplyst, tror jeg, at man ogsaa fuldt ud kan give disse Forandringer sin Tilslutning, naar man maa erkjende, at det er Forbedringer helt igjennem eller i alt Fald saadanne, som man paa ingen Maade kan sige indeholde et Tilbagefrit. Jeg maa derfor i det Hele, taget anerkjende, at dette Forslag er et saadant, som ganske vist fortjener at vedtages i den Skikkelse, hvori det foreligger, og de enkelte Bemærkninger, som jeg kunde have at gjøre med Hensyn til forskjellige Punkter, venter jeg, at der senere vil være Leilighed til at fremkomme med. Paa dette Stadium skal jeg derfor